

IZ SPOMINOV PREHODNEGA GOSTA

Oktobrski večer, ko sem stopil premražen od burje, premočen od dežja, utrujen od poti in lačen v vežo hotela "Triglav" v Sežani, sem imel eno samo željo: da dobi sobo in ležem spat. "Vse zaseno," in že se je zaprlo okence vratarjeve lože. Takrat sem si rekel: Daj, Frenk, napiši to in še druge izkušnje. Morda poma-gaš s tem sebi in drugim.

Evo, takšno je bilo rojstvo teh spominov.

Poldrugo uro pozneje, po večerji v hotelu "Trst," sem dobil v "Triglavu" vendarle sobo. Ne-ko, ki bi moral priti, ni prišel. Ko sem vstopil v krasno parketirani prostor, me je presenetilo troje: velikost sobe, moderna, nova trodelna omara in edina postelja, ki je stopnjevala obcu-

tek praznote. To presenečenje ni trajalo dolgo, kajti zaradi utrujenosti sem legel in kmalu zas-pal.

V tem hotelu sem spal še eno noč in lahko rečem, da sem bil kar zadovoljen. Voda je bila pri-pravljena v umivalni skledi in v vrču. Na mizi je bila steklenica pitne vode s kozarcem. Cistoča je hvale vredna. Tudi angleško stranišče je bilo v redu. Usluž-benci so vljudni in prijazni. Ne-kaj pa mi vendarle ni šlo v gla-vo: zakaj morajo pogosto pošil-jati v hotelu goste čez noč na cesto, ko pa je v njem več sob tako prostornih, da je malenkost namestiti vanje še eno posteljo, ki jih imajo, samo da brez vlož-kov?

Tiste dni, ki sem jih prebil v Sežani, sem jedel v "Trstu." Pri-

jazna potrežba ter dobra in raz-nolika hrana dvigajo razpolože-nje prehodnega gosta. Ne mo-rem jim reči žal besede v tem oziru. Samo: prvi dan je bilo stranišče še uporabljivo, dan po-zneje pa je bilo že preplavljeno, ker se je zamašilo. V stranišču namreč ni papirja! Tudi vrata se slabo zapirajo! To je malen-kost, sem si zopet rekel, in ven-dar, važna malenkost, sem pri-stavil v mislih na poti k vlaklu.

V Ilirski Bistrici so bili obve-šeni o mojem prihodu že iz Šem-petra, kjer človek kratkoma lo-nima kje spati. Tudi menze za prehodne goste tam ni, čeprav bi nekaj takih obrokov prav go-tovo lahko dala kolodvorska re-stavracija, ki nudi človeku po ceenah prostega trgo odličien obed s svinjsko pečenko ali podobno.

V Sloveniji menda ni hotela, ki bi bil boljše od "Zmage" v Ilir-ski Bistrici. To ni samo moje mnenje, temveč mnenje mnogih.

Prijaznost, postrežljivost, odlič-na zelo raznolika hrana in še marsikaj preseneča prehodnega gosta, ki se je že nekako navadil raznih neprijetnosti na svo-jih neštetihi potovanjih. Je mar-čudno, če se človek pri taki po-strežbi in pasivnem Krasu vpraša, zakaj je v Lendavi hrana ze-lo slaba; zakaj so tam in v ko-lodvorski restavraciji v Kočev-dar, važna malenkost, sem pri-stavil v mislih na poti k vlaklu.

Za premog je danes težko; na-ša industrija ga rabi zelo veliko, centralna kurjava v "Zmagi" v Ilirski Bistrici pa vendarle delu-je. Umivalniki po sobah so čisti in beli kot sneg. V straniščih je toaletni papir in res jalovi so izgovori vseh prizadetih v Len-davi, Murski Soboti, Ljutomeru, Kočevju, Krškem, Brežicah in še

drugje, če pravijo, da ne dobe papirja. Na vsa ta vprašanja so odgovori in če vzamemo "Zma-go" v Ilirski Bistrici, tedaj je stvar nekako takšna: vzgajanje uslužbencev v sindikalni podruž-nici, osebna odgovornost usluž-bencev, kaznovanje za ugotov-ljeno malomarnost, nagrajeva-nje prekomernega truda v delu ter učinkovita kontrola mestne-ga ljudskega odbora kot uprav-no operativnega voditelja je na-čin in pot, ki vodi h kulturnemu gostinstvu v socialističnem sek-torju. Kjer tega ni, je tako ka-kor v Lendavi, kjer se odlikuje krajevna gostilna po umazano-sti in po tem, da ni nobenega re-da pri postrežbi, kakor v Kočev-ju, kjer čakaš na postrežbo s sla-bo hrano tudi pol ure; kakor v Šmarju pri Jelšah, kjer čakaš lahko tudi tri ure na sobo, ki je na razpolago, ves prašen in uma-zan od poti; kakor v Dobovi, kjer se s sicer dobrim in okusnim "obedkom" gotovo ne nasišči;

kakor v Slovenski Bistrici, kjer zlepa ne dobiš ne sobe ne za pod-zob, kakor da je sam ljubi bog, mahnil s prazno vrečo po tem kraju; itd.

Kjer pa se razvijajo stvari pri-bližno tako, kakor v Ilirski Bi-strici, tam je drugače, dobro, boljše; kakor na primer na Je-senicah, kjer ti prijazno postre-žejo z dobro hrano, čeprav v za-silni, ne dovolj zračni in lepi, pa vendar čisti gostilni za prehodne goste; kakor v Ljutomeru, kjer se prijaznost postrežbe drži s skromnostjo in z izredno čistočo prostora; kakor . . . kaj, ko je dobrih primerov manj in sem kar prisiljen reči: in tako dalje.

Dovolj si brenkal, Frenk! Končaj in reci: na splošno vzeto, naj se gostinstvo visoko ak-tivnih vhodnih predelov Slove-nije zgleduje na takih obratih našega manj rodovitnega Krasa. Voditelji gostinstva v štajerskih in prekmurskih okrajih naj se na svojih tovariših na Primor-

skem uče, kakšen bodi odnos do delovnega človeka. Za zaključek pa ponovi: Vse to so malenkosti, a kaj, ko predstavlja zbir teh malenkosti velik del življenja, in sicer prav zato neprijetnega življenja službeno potujočih! In teh ni malo dandanašnji! Fr.

Naročajte, širite in citajte "Enakopravnost!"

KAJ BI VI STORILI, ČE BI VAŠI DOHODKI PRENEHALI?

ALI BI VI IMELI NA RAZPOLAGO DENAR V PRIHRANKIH, S KATERIM BI SI POMAGALI V BOLEZNI, BREZDELJU ALI V DRUGEM NUJNEM SLUCAJU?

OBVARUJTE SEBE

Pričnite s hranilno vlogo, zavarovano po vladi, in dodajte ji z rednim hranjenjem. Vaši prihranki bodo zaslužili primerne dobičke po najvišji lestvi, ki je somerna z varnostjo.

NE ODLAŠAJTE - PRIČNITE VLOGO DANES

Vloge do \$5.000.00 so zavarovane

VLOGE, NAPRAVLJENE NA ALI PRED 10. JANUARJEM 1950, DOBIO OBRESTI OD 1. JANUARJA 1950.

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN COMPANY
HRANILNA INSTITUCIJA

6235 St. Clair Ave.

HEnderson 5670

N. J. Popovic, Inc.

IMA ZASTOPSTVO

Chrysler - Plymouth avtov

VABIMO VAS, DA SI OGLEDATE NOVE MODELE, KI BODO NA OGLEDU PO 5. JANUARJU

V zalogi ima razne dele in potrebščine za avte ter izvršuje razna popravila po tovarniško izurjenih mehanikih.

8116 LORAIN AVE.

ME 7200

NICK POPOVIC, predsednik

MIŠKO KRANJEC

OS ŽIVLJENJA

ROMAN

POSTRANSKE ZADEVE

(Nadaljevanje)

Pripravila se je, preden pa je odšla, je oče drugače z njo spre-govoril, kakor tedaj, ko je pove-dal tisto opombo. V teh letih se je Ana bila vsadila v ta dom. Navadili so se je in tudi on se je privadila. Štiri leta je že tu, vsa štiri leta je garala na polju, prav vztrajno in zvesto garala. Tudi takrat je ostala, kadar so bili drugi odšli z doma. In tež-ko bi mu šlo, ako vsaj nje ne bi bilo. Tako pa je le imel kdo pri-jeti za delo, ki ni bilo lahko. Postala je kos tega doma. Bila

je potrebna. Kaj pa naj bi Marko sam počel z zemljo? Morda bi mu sicer ostal Matija, ako nje ne bi bilo domov, vendar zdaj, — kakor je, je prav.

Tudi Ana je njegov otrok, in počasi je sprevidel, da je tudi Ana vredna, da živi na tej zem-lji. Povzru pa ima tri otroke. Vse to ji je dajalo veliko pravi-ko, da je živela tu. Celo več. Ako se ne bi Marko še otepal s svo-jimi načrti, bi jo bil že določil za svojo naslednico in to kljub temu, da je imel dva odrasla si-nova.

"Mislim," je rekel, da ne greš zato, da bi tam ostala?" Gledal

ji je v obraz. Bila je samostojna ženska, ni se ji bilo bati pred njim. In zadnje čase mu je pove-dala vse naravnost, brez olepša-vanja, ker se je morda zavedala, da ji itak nič ne more.

"Ne," je odvrnila odločno, "ne grem zato k njemu. Druge stvari so . . ." Molčala je, gledala je mimo njega. Potem pa je spet poudarila: "Bojim se, da so dru-gre stvari vmes." Kaj je tisto vmes, tega ni povedala. Toda njega to ni skrbelo. Sicer pa je lahko slutil. Uga je rekel:

"Nikdar mi ni ugajal. Ne vem, ali je večji lenuh ali lažnivec, ali kaj je. Vrag ga vedi. Toda delal ni in tudi govoril ni s člo-vekom. Le čemu si se spravljala z njim."

Zdaj pa ga je ona pogledala. Kakor bi ga hotela prositi: Saj je to moja zadeva. In tudi njemu je bilo nerodno. Zato je preokre-tnil in ji naročil:

"Ako bosta kaj govorila, ga

vprašaj, kako je po svetu in ka-ko preurejajo gospodarstvo in zemljo. Rad bi vedel. On morda kaj ve. Saj je v mestu."

"Bom," je obljubila.

"Ali imaš dovolj denarja?" jo je vprašal.

"Mislim, da mi bo dovolj. Pri-hranila sem si toliko."

Vendar pa je sešel v svojo staro omarico, visečo na steni, in od tam privlekel vrečico z denarjem.

"To, ako boš več potrebovala. Včasih človek ne ve naprej, kje bo moral izdati." Sprejela je de-nar in ga hvaležno pogledala. Tega ni pričakovala od njega. On pa je še rekel: "Pa ni treba vsem vedeti v hiši." Prikimala je. Razumela ga je. "In," je na-daljeval, "ako se ne bo hotel vrniti, pusti ga, naj živi tam. Ti pa je pridi. Tu se da tudi živeti, čeprav je treba močno delati."

"Pridem," je rjeka. "Na vsak način pridem." Potem sta se še

srečala s pogledi, naposled pa se je Ana okrenila in odšla.

Na postajo je ni nihče spre-miljal. Saj ni nesla ničesar, razen nekaj prigrizka sebi za pot, in njemu . . . ako bo treba.

Nebo je viselo nizko nad nji-vami. Razgled je bil utesnjen. Okoli polja je bilo nekaj gozdov, pokritih s snegom, zavutih v ra-hlo zameglenost, ki ni bila samo na nebu, temveč kot bi oblaki ležali tudi v zraku nad poljem, prav pri tleh. Sla je ob potoku. Voda je bila čista, da je bilo na dnu videti kamenje. Ob robovih je dreyje, ki se je sklanjalo glo-boko nad vodo, obteženo s sne-gom, ki je padel pred tremi dne-vmi, pa se ga veje še niso otresele. Bregovi, tik pri vodi, so bili brez snega, šerje je gledalo v vodo. Tu je bilo prijetno skrivališče za vodne ptice.

Vse je Ana videla kakor v san-jah. Na te stvari ni mogla mis-liti. Ne, zanjo so bile zdaj na

svetu važnejše stvari. Dve leti bo kar je mož odšel v mesto. Da, ona je bila kriva, ker je hotela imeti denarja. Toda Ana se ta-krat ni zavedala, kaj je naredila s tem, da je poslala moža sa-mega v mesto.

O svojih prvih letih v mestu doma ni nikdar govorila z niko-mer. Vsem je bilo prikrito. Tudi to, kako se je spoznala s tem svojim možem. Saj naposled ni bilo ničesar posebnega. Ali stva-ri, ki so bile vmes, med njenim poznanjem z zaročencem, vse do-tlej, dokler ga naposled ni pri-dobila, da jo je vzel, vse tisto je bilo le nekoliko pomembno. Ko je imela že dva otroka, je hotela imeti tudi moža.

Dobila ga je. In tisti čas, kar sta bila poročena, ta mož ni bil tako slab, kakor je prej kazal; ne, Ana je bila prav zadovoljna z njim. Bil je skrben, denarja ni zapravljal z drugimi ženska-mi. Toda v skrbi, da se ne bi v

mestu spet zmešal, ga je odvedla sabo na dom. Mislija je, da poj-de vse laže. Toda doma so bile velike zapreke. Hotela je, da bi se navadil delati in bi on gospo-daril. Tu na vasi se ji ne bi bilo treba bati zanj. Tu ni bilo nika-kih nevarnosti.

Ko pa je zmanjkalo denarja, tedaj se je le morala odločiti in ga pustiti v mesto. Tam bo le nekaj zaslužil, medtem ko oni tu vse lahko sami opravijo. In nekaj časa je šlo vse v redu. Mož ji je redno pisal, in ona je vedela, kako je. Počasi pa so pisma po-stajala redkejša, suhoparnejša. Komaj da ji je sporočil, da je zdrav, da dela. Drugega ni bilo v teh pismih. In takrat je Ana zasumila, da se mora nekaj go-diti.

(Dalje prihodnjic)

Naročajte, širite in citajte "Enakopravnost!"

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

Trgovina odprta: 10. zj. do 5.30 pop.

THE MAY CO'S BASEMENT

Razprodaja!

MOŠKE HARD FINISH

100% VSE-VOLNENE

WORSTED

OBLEKE

\$ 25

V temnih barvah za sedaj do spomladi!

Senzacionalna razprodaja teh 100% volnenih worsted oblek izvrstne kakovosti. Vsaka obleka je ekspertno ukrojena, z vsemi detajli, ki se jih običajno najde v veliko bolj dragih oblekah. Izberite si izmed novih temnih barv v merah 36 do 44 za regularne, 37 do 44 za dolge, 37 do 42 za kratke.

Dodatne hlače se dobe po . . . 10.95 par

Basement oddelek z moško opravo

Erskine Caldwell:

HRUP JULIJA MESECA

(Nadaljevanje)

"Henri, saj nisem šel in se zapletel! Gospodična Kati je bila tista, ki je to naredila, ker..."

"To je vseeno. Najprej si šel in se zapletel, potem si se pa še pustil ujeti po gospoj Narcisi Calhoun. Kaj hodiš z zamašenimi ušesi po svetu? Te bela žena hodi po vsej deželi in zbira podpise na papir, da bi poslali vse temnočence v Afriko ali na podoban kraj. In zdaj greš in se ji daš ujeti, ravno ko stojiš s to belo deklico..."

Sonny je stresel Henrija in se ga oprjel z vso močjo.

"Jaz nisem imel nobenega opravka s tem, Henri," mu je zagotavljal, "pridežem pred bogom, da ne! Tista gospodična Kati je vsega kriva."

"Kako pa moreš priti in čepeti pri mojih zadnjih vratih, če sta te gospa Narcisa in pridigar Felts ujela, kakor si povedal?"

"Izpustila sta me."

"Izpustila?" se je začudil Henri. "Kaj pa ju je pripravilo do tega?"

"Gospa Narsica je rekla gospodu Feltsu, naj me izpusti in naj grem, kamor če, da tako ne bom prišel daleč"

Henri ga je dolgo gledal.

"Povedal ti bom, kaj napravi. Kakor te noge nesejo hitro, se odpravi od tod, to je vse. In potem spet pojdi in spet. Poberi jo

iz te dežele. Proti severu se odpravi in ne ustavi se, dokler ne prideš tja, brez obotavljanja. Tale dežela okrog Andrewsja je pač zadnji kraj za zamorca, ki so ga zasačili, ko se je šalil z belim dekletom."

"Kam praviš, Henri?" ga je rotill Sonny in plašno pogledal čez rame. "Čez Earnshaw Ridge da bi šel, na ono plat?"

"Fant, to ni niti začetek, kar imam na misli. Pravim, da pojdi tako daleč na ono plat, da sploh ne boš videl Earnshaw Ridgea." "Jaz bi pa rad ostal tu in delal pri bombažu in koruzi za gospoda Boba," je ječal Sonny. "Ne maram iti daleč. Če bodo vprašali gospodično Kati, saj jim bo povedala, da nisem nič naredil." "Pst!" je šepnil Henri.

Šum ostrega škrtanja se je oglašil v smeri s ceste pred hišo, kakor bi nekdo prelomil strešno škodlo čez koleno. Trenutek za tem je začelo lajati več psov.

"Ali boš namesto mene povedal Mamiji, da nisem nič naredil, Henri? Povej Mamiji, da ni bile prav nič moja krivda. Povej ji, da je gospodar Kati pritekla iz grmovja in me zgrabila. Ali boš povedal Mamiji vse to, Henri?"

"Seveda bom," je rekel Henri vneto in odrinil Sonnyja. "Tako ko bom imel priložnost, ji povem. Zdaj pa ne bomo utegnili drugega, kakor da se homo po-

skrili pred belimi ljudmi v hajki, dokler ne dokončajo, kar koli že nameravajo. Zdaj pa pojdi proč, kakor sem ti že prej rekel. Vsak trenutek, kar takole stojiva, me je bolj strah."

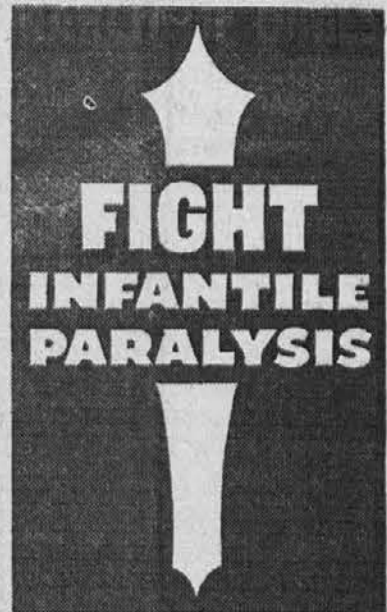
Henri je odrinil Sonnyjeve roke in skočil skozi vrata v kočo, zaprl je vrata in jih od znotraj zapahnil. Sonny se je zunaj oklepil stopnic.

Nekaj časa je Sonny čepel kar tam, preveč prestrašen, da bi si upal okreniti glavo in pogledati nazaj. Mesec še zmeraj ni izšel, a zvezdna noč je bila videti po polnoči svetlejša in svetlejša. Ko je zbral dovolj poguma, da je obrnil glavo in se ozrl nazaj, je videl vrste plotov, ki so bili postavljeni križem krašem po široki nižini, jasno kakor podnevi, ko je sijalo sonce. Po poljih je zagledal stare breste, ki so moleli proti nebu kakor roke. Tesno je zamižal in se obrnil k vratom v Henrijevo kolibo. Koče, v kateri je živel z Mamijo, skoraj ni bilo videti, tako daleč je bila, in bal se je premakniti iz sence poslopja, kjer je čepel.

Na pol poti čez prvo njivo pa se je nenadoma spomnil zajcev. Ne daleč je stalo brestovo drevo. Sključil se je in stekel k njemu. Telo je pritisnil na deblo. Zazdelo se mu je, da na pol milje skorajda vidi svoje zajce. Bili so v hlevu za Mamijinim kurnikom.

Odločil se je, da gre čez polje, za kurnike, in nahrani zajce. Počasi je šel čez polje, dokler ni prišel do jarka, kjer je rastle visoka trava. Z roko je trgal

MARCH OF DIMES

JANUARY 16-31

travo in jo tlačil za srajco. Ko ni spravil trave nič več za srajco, je tekkel ob plotu do ozadja Mamijine kolibe.

Sonny je natlačil polna korita sveže zelene trave in vtaknil roko skozi ograjico, da jih poboža. Zajklji sta sedeli in sta si dali božati ušesa nazaj in Sonnyjevi prsti so tekali po njunem kožuhu. Samec je bil previdnejši. Umaknil se je v kot in sedel tam in mlal travo, z enim ušesom pokonci in drugim spuščeni plosko na vrat.

"Tebi pa gre v slast, kaj, Jim Gizdalinko?" je rekel Sonny samecu in mu porinil pest trave bliže. "Človek bi imel dovolj dela samo, da tebe nahrani in nič drugega ves dan."

Tako se je pogreznil v olajšanje, ki so mu ga prinesli zajci, da je kar poskočil, ko se je spomnil, kaj bi moral storiti. Pogledal je okrog vogala kurnika proti koči, a bila je temna kakor vse drugje. Rad bi šel noter in zbudil Mamijo, da bi ji povedal, kaj se mu je zgodilo, a spomnil se je, kaj mu je rekel Henri, in žalosten se je obrnil proč.

Potem je začel teči čez polje in se ni ustavil, dokler ni prišel do ograje na drugi strani. Ko je bil onstran, je postal in začutil zajčkov vlažni smrček na goli koži. Bil je hladen in prijazen, in Sonny ni bil več sam. Po stezi je hitel proti Earnshaw Ridgeu, komolce je držal tesno ob telesu, da bi tresenje njegovega telesa ne suvalo in plašilo živali.

(Konec)

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

KAKO SE RAZVIJA OTROK

(Nadaljevanje z 2. strani)

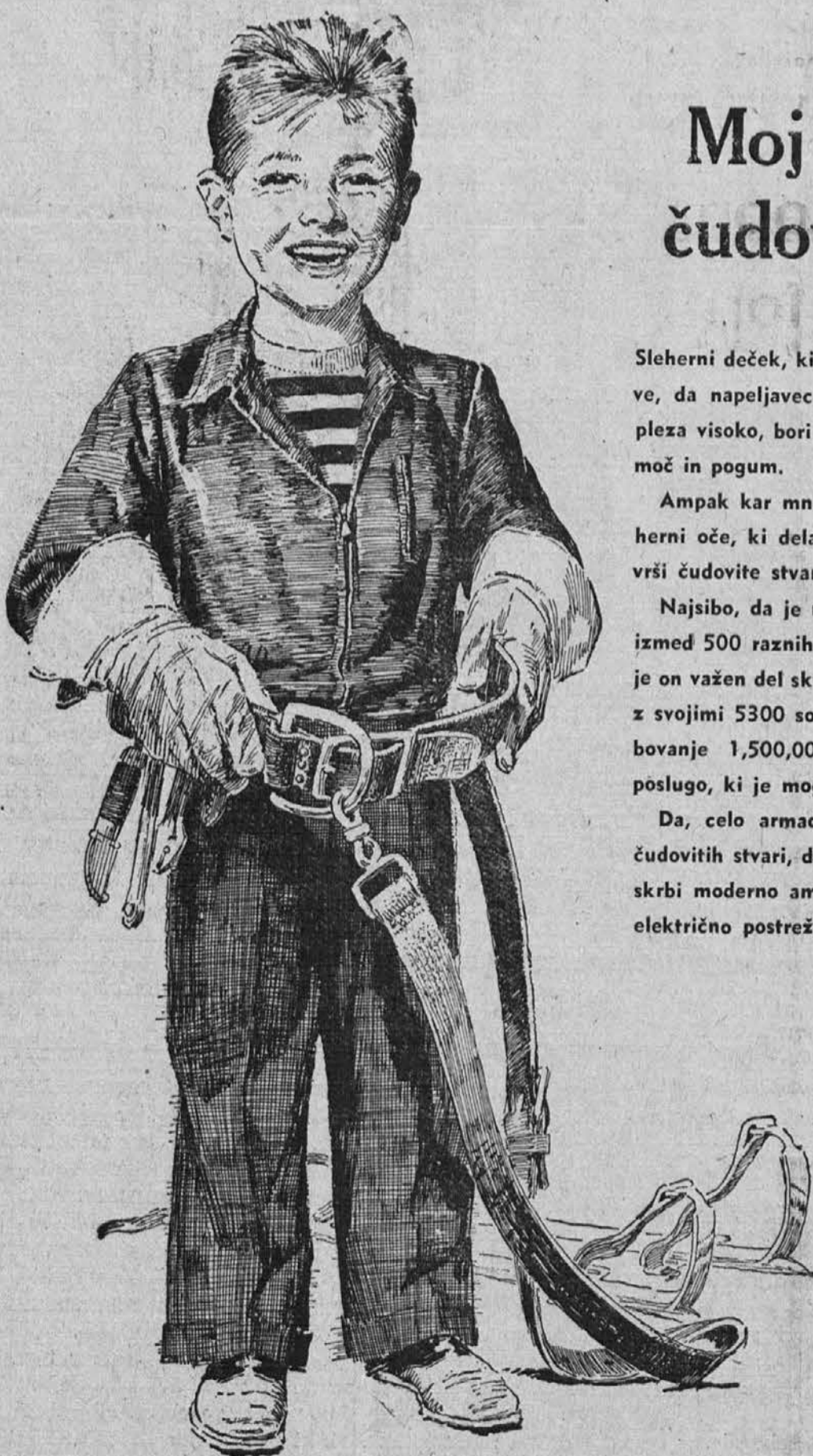
bro poimenuje živali in doma predmete iz besedami, kakršne je prve izumil za njih imena.

Z letom preneha biti "dojenček" in napreduje v tako zvanega "malega otroka", ki bi mu

IŠČE SE STANOVANJE

Mlada dvojica z enim otrokom želi dobiti v najem stanovanje s 4 sobami in kopalnico. Kdor ima za oddati, naj pokliče

HE 0012

Moj oče dela čudovite stvari

Sleherni deček, ki je kdaj zaželel splezati na drog, ve, da napeljavec žic "dela čudovite stvari." On pleza visoko, bori se zoper nevihtam, on potrebuje moč in pogum.

Ampak kar mnogo dečkov NE ve je to, da sleherni oče, ki dela za The Illuminating Company, vrši čudovite stvari!

Najsibo, da je napeljavec žic ali pa da vrši eno izmed 500 raznih drugih del, ki jih tu napravimo, je on važen del skupine pri Illuminating. In skupno z svojimi 5300 sodelavci, je odgovoren za preskrbovanje 1,500,000 ljudem najboljšo električno poslugo, ki je mogoča.

Da, celo armado delavcev je treba za vršitev čudovitih stvari, da se množičnim ljudem preskrbi moderno ameriško električno postrežbo... električno postrežbo, ki je zavist celega sveta.

The Illuminating Company
ALWAYS AT YOUR SERVICE
IN THE BEST LOCATION IN THE NATION

Poslušajte "Ten O'Clock Tunes"—Populärne skladbe, Znani igralci—15 predstav tedensko—Zjutraj ob 10. na WGAR in WICA—zvečer ob 10. na WHK

pri nas lahko rekli tudi "otroček".

Zob ima 6. Samostojno je skorjico kruha, žemljo ali pečenc. Rajši je po žlički in priskuti se mu steklenička. V opravljanju potreb je lahko popolna čist.

NAPRODAJ

Hiša s 7 sobami v najboljšem kraju in lepi naselbini. Proda se poceni. Takoj se lahko vselite. Nov zidan, zelo lep prostor, pripraven za gostilno ali pekarijo ali pa za kako drugo vrsto biznis. Posloplje je zelo veliko znotraj in lahko otvorite trgovino takoj. Nahaja se v naselbini, ki je sto-procentno slovenska. Zelo poceni. Za nadaljna pojasnila pokličite

BO 0911

STANOVANJE V NAJEM

Odda se štiri lepe sobe s kopalnico in garažo v zelo prijazni naselbini blizu parka, jezernega obrežja, transportacije in trgovin. Se nanovo dekorira po okusu najemnikov ali pa se da najemnikom popust, da si sami dekorirajo; zadnji najemniki so tu bili 14 let. Najemina \$40.

3. nadst. se odda priletni slovenski ali hrvaški dvojici. Naslov se poišče v uradu tega lista.

Minul je oni najzanimivejši razvoj duševnosti od prvih pobliskov da že velikih duševnih akrobacij. Shodil nam je in ušel iz gnezda. Mati ga ne doji več. In ni čuda, da se staršem stoji po drugem otroku, če je ta fantek, po punčki, če je punčka, zlasti očetom, po sinku.

ALI KAŠLJATE?

Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. MANDEL DRUG CO. Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C. 15702 Waterloo Rd. — IV 9611

Zavarovalnina

proti ognju in nevihti in avtomobilskimi nezgodami ZA ZANESLJIVO POSTREŽBO SE PRIPOROČA

DANIEL STAKICH

AGENTURA
15813 WATERLOO RD.
KE 1934

EUCLID POULTRY

549 EAST 185 ST., KE 8187

Jerry Petkovič, lastnik

Vsakovrstna perutnina in sveža, prvovrstna jajca. Sprejemamo naročila za perutnino za svatbe, bankete in veselice, itd. NEKAJ POSEBNEGA: Prodajamo kokoši tudi zrezano na kose ter si lahko nabavite samo one kose, ki vam najbolj ugajajo.

MR. IN MRS. J. MRSNIK

LASTNIKA

MAPLE TAVERN

30200 Euclid Ave., Wickliffe, O.

želita vsem prijateljem in znancem ter posetnikom njihju restavracije in gostilne veselo, zdravo in srečepolno novo leto!

Se lepo zahvaljujeta vsem za obiske in naklonjenost v tem letu ter se priporočata tudi za v bodoče. Tu boste vedno postreženi z najboljšim pivom in vinom ter z okusno domačo hrano.

DIREKTORIJ "SLOVENSKEGA DELAVSKEGA DOMA"

15335 WATERLOO ROAD — CLEVELAND, OHIO
naznanja članom in društvom-članom (delničarjem) korporacije "SLOVENSKI DELAVSKI DOM," da se vrši

REDNA LETNA SEJA

ČLANOV KORPORACIJE V

NEDELJO, 29. JANUARJA 1950

Pričetek ob 2. uri popoldne v spodnji dvorani Slov. delavskega doma.

Za direktorij

VINCENT COFF, tajnik

SILVESTROV VEČER

PRIREDITA

SLOVENSKI NARODNI DOM
in KLUB DRUŠTEV SND

v soboto, 31. dec. 1949
v obeh dvorinah SND

na St. Clair Ave.

SERVIRALO SE BO OKUSNA JEDILA IN
OKREPČILA

V AVDITORIJU IGRA

Joe Lasicky in njegov Mercury

Recording orkester

V SPODNJI DVORANI PA

John Sulen orkester

VSTOPNINA SAMO \$1.00

Vljudno se vabi vse cenjeno občinstvo zlasti pa vse naše članstvo-slastnike SND. Pridite, da se skupno poslovimo od starega leta in si voščimo srečno novo leto.

Direktorij in Klub društev SND